

Scinteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXVI Nr. 3886

Sîmbătă 20 aprilie 1957

4 PAGINI — 20 BANI

Spor de recoltă prin folosirea MICROÎNGRĂȘĂMINTELOR

Experiențele făcute au arătat că, folosindu-se pe lângă îngrășămintele de bază (azot, fosfor, potasiu) și așa numitele microîngrășăminte, se pot obține sporuri însemnate de recoltă.

Ce sînt microîngrășămintele? Sînt, în general, substanțe chimice ușor de procurat, care se folosesc în cantități reduse în agricultură. Acidul boric, de pildă, se folosește în cantități de 2-3 kg. la hectar.

La noi în țară, la Truștie regională Gostat-Baia Mare, s-a încercat, cu titlu experimental, în anul 1956, folosirea microîngrășămintelor în culturi comparative de trifoi și sîcică furajeră. Pe cîmpurile experimentale de trifoi au fost administrate cîteva kg. de borax la hectar. Ca urmare, s-a constatat o creștere accentuată a producției în comparație cu parcelele martor (obișnuite) și anume: pe parcelele martor s-au obținut 190 kg. semînțe de trifoi, iar pe parcelele tratate cu borax (13 kg. borax dizolvat în 600 litri apă, cu care s-a stropit cultura înainte de înflorire) s-a obținut o recoltă de 282 kg. semînțe la hectar. Culturile de sîcică furajeră au fost tratate cu acid boric. Pe parcelele martor s-a obținut o recoltă de 31.400 kg. sîcică, în timp ce pe parcelele tratate cu acid boric s-a obținut o recoltă de 51.250 kg. sîcică furajeră.

CREȘC VENTURILE COLECTIVIȘTILOR

SUCEAVA (cosp. „Scinteia”). — Consiliul de conducere al gospodăriei colective „Lupta noastră” din Săveni a dat o deosebită atenție dezvoltării multilaterale a gospodăriei colective. În primul trimestru al acestui an, veniturile bănești realizate de la ferma zootehnică, atelierul de fierărie etc. au însumat 58.000 lei. După ce s-a pus deoparte o parte pentru fondul de bază și alte cheltuieli de folos obște, adunarea generală a colectiviștilor a hotărît să împartă drept avans pentru fiecare zi-muncă cîte 5,70 lei.

Amintirea marelui Lenin

Duminică. Din Cenad, Uihieu, Pesac, Lovrin și din alte comune de pe întinsul raionului Sînnicolau Mare din regiunea Timișoara pornesc spre oraș zeci și zeci de țărani muncitori. Pe autocamioanele gospodăriei colective se văd drapelul roșii și tablouri cu chipul lui Lenin, marelui învățător al proletariatului mondial.

„Casa raională de cultură e-n sărbătoare. S-au adunat aici peste 800 oameni ai muncii romîni, germani, maghiari, sîrbi, bulgari, slovaci spre a sărbători apropiata aniversare a nașterii lui V. I. Lenin.

Tov. Traian Halmăgean, secretar al comitetului raional de partid, evocă viața și lupta marelui întemeietor al P.C.U.S. și al statului sovietic, nemuritoare amintire a învățătorului și conducătorului oamenilor muncii de pretutindeni.

„O liniște solemnă. Apoi, de la un capăt la altul, sala se animă: — Vorbește Lenin!

Intr-adevăr, de pe o placă de grafofon răsună glasul lui Lenin. Este înregistrarea făcută în 1919 a cuvîntărilor sale „Despre țărani mijlociași”, „Ce este puterea Sovietelor”.

Aurel Dăju, fierar la districtul 6 C.F.R., șoptește emoționat celor doi nepoți pe care îi ține pe genunchi: „Auziți, e Lenin. Vorbește Lenin!”

— L-am cunoscut personal pe marelui Lenin — începe Nichifor Francisc, vechi militant al mișcării muncitorești din țara noastră. Încleștarea Revoluției din Octombrie m-a găsit prizonier pe meștegerii Rusiei, unde fusese înfîrșit de război. Iurășul revoluției ne-a cuprins și pe noi, mii de prizonieri romîni, unguri, nemci, sîrbi; ne-am înrolat în gărzi roșii. Îmi amintesc cu emoție ziua în care, împreună cu alți foști prizonieri de diferite naționalități — participanți la Revoluția din Octombrie — am fost chemat la Lenin.

Și Nichifor povestește sutelul de ascultător din sală despre zilele de neuitat ale Revoluției din Octombrie. Zgurăvit de el, în fața noastră apare parcă adevărații Lenin.

Iau cuvîntul oameni ai muncii din satele raionului.

— La noi, la Sînnicolau, 520 de familii de țărani romîni, germani, maghiari, sîrbi și-au înfrățit inimile, și-au unit ogoarele și puterile într-o mare familie — în gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin”, spune colectivista Ștefan Sîntean. Eram sărac și asupriți. Acum ne-am crotit o viață nouă pe calea arătată de Lenin.

Cinstesc memoria lui Lenin cu vorbe de adevărat recunoscîntă. Francisc Berger din Lovrin, Virginia Farca din Sînnicolau Mare, George Caragiu din Bezenova Veche, Velimir Lepoiev din Variș și mulți alții. Vorbind despre Lenin, vorbesc

IN ÎNTIMPINAREA ZILEI de 1 Mai

PITEȘTI (cosp. „Scinteia”). — „Pînă la 1 Mai 1957 vom săpa peste planul primelor patru luni ale anului 4500 metri” — acesta este angajamentul sonderilor de la întreprinderea de foraj Valea Caselor. Pînă la data de 15 aprilie, colectivul întreprinderii a forat peste plan 6159 metri, depășind cu 1659 metri angajamentul lui.

Acest succes este în mare măsură rezultatul folosirii cu precizie de către brigăzile de sonderi a elementelor de mică mecanizare, aplicării forajului intensiv și forajului cu noroi fluid. În urma măsurilor tehnico-organizatorice luate în luna martie, viteza comercială a forajului de explo-

Intrecerea constructorilor de tractoare

ORAȘUL STALIN (cosp. „Scinteia”). — Au mai rămas puține zile pînă la 1 Mai. Între colectivele liniilor de fabricație din sectorul uzinelor, motor al uzinelor „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin se desfășoară o vie întrecere în vederea cîștigării titlului de linie frunțasă. Colectivele liniilor chiușule, arbori motori, supape și cuzineți au cele mai mari șanse să se situeze în fruntea întrecerii.

Pînă în prezent muncitorii liniei ar-

Fruntași în secție frunțasă...

PLOEȘTI (cosp. „Scinteia”). — Intrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai cuprinde un număr mare de muncitori și tehnicieni de la Uzina Metalurgică din Tîrgoviste. În fruntea întrecerii se află colectivul secției mecanică grea. În luna martie acest colectiv și-a depășit cu 26% planul de producție.

În mijlocul secției, la un strung nou

Economii de combustibil

Celebrității de la depoul de locomotive din Caransebeș întîmpină ziua de 1 Mai cu realizări de seamă în muncă. Brigăzile de mecanici și lochisti, antrenate în întrecere, au reușit în primele trei luni ale anului să economisească 3212 tone combustibil convențional în valoare de peste 707.000 lei, realizîndu-și totodată planul de

producție în proporție de 106,7% față de sarcina stabilită; productivitatea muncii a crescut cu 6,62%, iar prețul de cost a fost redus cu 5%.

Cu combustibilul economisit pot fi remoncate timp de 20 de zile toate trenurile de marfă și de călători din secțiile de remorcare care aparțin depoului Caransebeș.

Mecanicii Ilie Gogoci, Constantin Dinică, Ilie Nicolae și alții au realizat, în fiecare lună, economii de 32-37 tone de combustibil. (De la Alexandru Munteanu, lochist de locomotivă).

Puterea — Sovietelor!
Pămîntul — țărănilor!
Popoarelor — pace!
Flămnizilor — pîine!

Privesc la chipurile însuflețite ale celor din sală, doar cîteva sute de oameni din masele muncitoare constructoare ale socialismului, și simt din pînă că ideile lui Lenin trăiesc și înving.

I. SPALĂTELU
cosp. „Scinteia”

TERMOCENTRALA COMĂNEȘTI

Termocentrala Comănești livrează o cantitate importantă de energie electrică întreprinderilor și satelor din regiune. Pentru muncitorii și tehnicienii care deservesc termocentrala au fost construite blocuri frumoase și luminoase, cu zeci de apartamente confortabile. În clădire: Vedere generală a termocentralei Comănești. (Foto: GH. VINȚILA)

Pămînturi noi

Cu ani în urmă, în lunca Dunării între Olenița și Mînaștirea, erau mii de hectare teren acoperit de bălți și stuf. Erau locurile de vîntoare ale moșierilor Zotu, Dicușcu, Nestorescu și alții.

Acum aceste terenuri aparțin țărănilor muncitori din comunele și satele din jur. Prin lucrări de evacuare a apelor o bună parte a lor a fost readată agriculturii.

Anul trecut a fost săpat un nou sistem de canale prin care s-au scurs apele bălților dintre comunele Mînaștirea și Kiselet, iar prin stația de la Spanțov au fost evacuate apele de pe terenurile din Ulmeni și Spanțov.

Intovărașii din Spanțov au recoltat stuful și apoi la ceea ce a rămas pe teren au dat foc. Pe terenul curățat, patru brigăzi formate din 23 tractoare de la S.M.T.-Ulmeni au desțelenit peste 400 ha.

Terenurile desțelenite vor fi cultivate încă în acest an.

Ing. DUMITRU POP
S.M.T.-Ulmeni

CONTRIBUȚIA INGINERILOR

Un colectiv de ingineri de la fabrica „1 Septembrie”-Busteni, sub îndrumarea inginerului șef Ion Bîrsan, a analizat posibilitatea înlocuirii lemnelor de rășinoase cu alte esențe. După o serie de studii și probe s-a pus la punct procedeul tehnologic de fabricare a pastei de hîrtie din lemn de plop și fag. Această pastă a fost folosită la fabricarea hîrtiei de ziar. Diferite tipografii din țară s-au declarat mulțumite de calitatea hîrtiei. De asemenea, la fabricarea sacilor s-a înlocuit cele din import cu cele indigene de calitate corespunzătoare.

În fabrică s-au făcut, de asemenea, studii pentru înlocuirea parțială a colofoniului (material din import) folosit la înclerarea hîrtiei.

Prin aplicarea în producție a procedeelor elaborate, colectivul fabricii „1 Septembrie” va putea realiza importanțe economice, care vor duce la o scădere simțitoare a prețului de cost al produselor.

Ing. CORNELIU STANCIU
cosp. voluntar

La Slănicul Moldovei

Pitoreașca stațiune balneară Slănic-Moldova se pregătește să-și primească oaspeții. Încă de la începutul anului, conducerea stațiunii, împreună cu organele locale de stat, a analizat măsurile ce trebuie luate în întîmpinarea sezonului de vară.

Acum, stațiunea a devenit un adevărat șantier: s-a început amenajarea unei policlinici model, s-au făcut diferite reparații la vile, unele dintre ele au fost înzestrate cu mobilier nou, s-a început amenajarea cluburilor etc.

Tot în vara aceasta va fi dată în folosință o vilă complet renovată, cu o capacitate de 50 locuri.

ANDREI PISARU
correspondent voluntar

Semnarea Acordului Comercial între Republica Populară Romînă și Republica Populară Chineză pe 1957

Ca urmare a tratatelor prietenești între guvernele Republicii Populare Romîne și Republicii Populare Chineze, s-a semnat la 19 aprilie a.c., la Pekin, Acordul de schimburi economice și de plăji între Republica Populară Romînă și Republica Populară Chineză pentru anul 1957.

Pe baza acestui acord, Republica Populară Romînă va exporta în Republica Populară Chineză: centrale termoelectrice, instalații de foraj petrolifer, produse petrolifere, diverse chimicale și altele.

Republica Populară Chineză va livra în Republica Populară Romînă: minereuri, piei, jășturi de mătăse și lînă, diverse produse industriale, mărfuri de larg consum, și altele.

Acordul a fost semnat de Împuternicitul Guvernului Republicii Populare Romîne, Ion Vidrașcu și de Împuternicitul Guvernului Republicii Populare Chineze, Sie Siu Cun.

Ridicarea misiunilor diplomatice de la Cairo și București la rangul de ambasade

În vederea stringerii și mai mult a legăturilor de prietenie și a promovării bunelor relații care există între cele două țări, guvernul Republicii Populare Romîne și guvernul Republicii Egipt au hotărît să ridice misiunile lor diplomatice de la Cairo și București la rangul de ambasade.

IN ORAȘELE ȘI SATELE VIZITATE

Delegația C. C. al Partidului Comunist Francez este primită cu dragoste frățească

Moment emoționant la sosirea solilor Partidului Comunist Francez pe aeroportul din Bacău (Foto: AGERPRES)

Prin satele regiunii Galați

GALAȚI (trimisul nostru). — Dacă în cursul vizitei la Huedoara și la delegația Comitetului Central al Partidului Comunist Francez a putut să-și formeze o imagine a eforturilor și succesele obținute de poporul nostru în dezvoltarea industriei, de data aceasta, cutreerînd plaiurile regiunii Galați, ei au luat cunoștință de rezultatele marelui nostru succes, obținute în cooperativizarea agriculturii.

În zorii zilei de ieri, la sosirea în gara orașului, tov. Waldeck Rochet, Madeleine Vincent și Roland Leroy, Madeleine Vincent și Roland Leroy, însoții de tov. Gheorghe Apostol, au fost întâmpinați de tovarășii Radu Dulgheru, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional al P.M.R. Galați, Sandu Teodorescu, președintele comitetului executiv al

Momente din istoria solidarității de luptă a oamenilor muncii din Franța și România

Tradiția prieteniei dintre popoarele romîn și francez, a solidarității de luptă a mișcărilor revoluționare ale celor două popoare datează de vreme îndelungată.

Revoluția burgheză din Franța din 1789 a avut ecou în rîndurile poporului romîn, stimulînd lupta antifeudală a maselor populare de la noi. În prima jumătate a secolului al XIX-lea elementele progresiste romînești, care studiau în Franța, s-au format la școala mișcărilor revoluționare franceze și uneori au participat direct la luptele revoluționare ale poporului francez. Marele revoluționar democrat N. Bălcescu a luptat pe baricade în timpul evenimentelor revoluționare din februarie 1848 de la Paris.

Idelle socialismului utopic, semănate de gânditorii socialiști premarxiști din apusul Europei, și mai ales din Franța, au influențat pe unii reprezentanți de seamă ai culturii romînești din prima jumătate a secolului al XIX-lea, între care Cezar Bolliac, Ion Ionescu de la Brad, Ion Ghica etc. Teodor Diamant nu numai că a popularizat în Țara Romînească sistemul lanteranier al lui Fourier, dar a cîștigat și adepți pentru transpunerea lui în practică; prin

TELEFONUL este o piesă indispensabilă la orice activitate

este o piesă indispensabilă la orice activitate. Acest adevăr s-a demonstrat recent în orașul Vărzaru din comuna Osica de Jos, raionul Balș. S-a dus omul la un magazin din centrul orașului Caracal să-și cumpere oșie pentru car. Vînzătorul l-a asigurat că astfel de articole nu stau nici o zi în magazie. „Stau numai... dacă... mă-njelegi... am face ceva... Dați-mi numărul de telefon și va anunț...”

Se impune ca statul popular să „înțeleagă” și să instaleze urgent un telefon în casa lui Florea Vărzaru din comuna Osica de Jos. Pentru ca cetățeanul în cauză să nu fie împiedicat de la muncă cîmpului, i s-ar putea instala, eventual, un telefon de companie. Experiența, dacă dă rezultate, ar putea fi generalizată.

NU E GATA

este răspunsul pe care-l primește tovarășul inginer Maria Stoica ori de cîte ori se duce la Facultatea de Energetică din București să-și ridice diploma de absolvire. Tovarășul Maria Stoica și-a trecut toate examenele în 1952. Diploma ei este încă în curs de absolvire. În 1953 i s-a pus o ștampilă, în ’54 — o parafă, în ’55 o formulă, în ’56 o apostilă, în ’57 o iscălitură — dar diploma nu este încă gata.

O termocentrală este gata în doi-trei ani. O diplomă nu se poate compara nici pe departe cu o termocentrală. Sperăm totuși că energicii tovarășii de la Facultatea de Energetică vor reuși s-o termine măcar pînă în anul 1960.

Succes!

UN NOU GULIVER

și-a făcut apariția în țara piticilor de la grădinița de copii din comuna Cerghid, raionul Luduș. În calitate de director al școlii, Guliver II a dat piticii afară din casa lor și a rămas actualmente pensionar al grădiniței, transformată cu gust în locuință proprie. Pînă acum, totul e în regulă: copii au rămas la casele lor, iar Guliver II a rămas și el la casa lui. Problema se complică însă cu muncile de primăvară. Mamele plecate la cîmp n-au unde-și lăsa copii. La Guliver II — nu se poate. Guliver I, cel adevărat, după piticii i-a vizitat și pe uriași. Guliver II nu se poate deplasa. N-ar putea să vină la el și să-l ajute să se... deplaseze?

IAPA

cumpărată de Selucar din Pămînt desțelenit era tare arătoasă, așa cum o luase, umflată cu aer. Pe drum, va amintii ce s-a întîmplat... La fel au păt și tovarășii de la întreprinderea „Telejenu” cu locomotiva Diesel cumpărată de uzinele „23 August” din Capitală. Era tare arătoasă acum 6 luni, cînd a fost cumpărată. Pe drum însă... s-a stricat înii ambreiajului, apoi pompa de

Slăvită vouă, comunarzi, și slavă zilei celei

Cînd praf voi ați făcut verigi și lanțurile grele Cînd voi, cu pumnii rădăciți, Desfășurînd stîndardul roș al dreptului la viață!

În timpul și după marea răcoale din primăvara anului 1907 s-a manifestat cu mare forță solidaritatea clasei muncitoare franceze, a mișcării socialiste din Franța cu țărănimea răscolită din România, cu muncitorii romîni, care o sprijineau. „L’Humanité” a publicat în repetate rînduri articole și știri, care arătau cauzele adevărate ale răscoalei și protestau împotriva înăbușirii în singe a răscoalelor de către guvernul burghez-moșieresc. Referindu-se la manifestațiile muncitorești de la Galați din zilele de 29 iunie — 1 iulie 1907, „L’Humanité” arăta că, în timp ce din piepturile manifestațiilor se înalță vibrat „Internationale”, de pe toate celelalte vase — franceze, engleze, germane, italiene — glasuri au răspuns la unire, afirmînd într-o strălucire frăția internațională a proletariatului („L’Humanité” — 27 septembrie 1907).

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a fost salutată cu entuziasm de oamenii muncii din România și din Franța. Cei mai buni lîi ai celor două popoare, comuniștii, s-au ridicat în apărarea înăruului stat sovietic. În noiembrie-decembrie 1918, soldații francezi, aduși în România în vederea trimerilor lor împotriva Rusiei Sovietice, au participat la manifestațiile ale muncitorilor romîni. La defilarea organizată în București cu prilejul reînnoțirii din Moldova a

GHEORGHE ADORIAN

(Continuare în pag. IV-a, col. 1-7)

RECENZIE

Radu Tudoran: „Ultima poveste“

Romanul pentru copii și tineret este — sau măcar trebuie să fie, după părerea comună — un roman plin de aventuri, de neobișnuit: „Robinson Crusoe“, „Aventurile lui Huckleberry Finn“, „Douăzeci de zile de leghe sub mări“, sau chiar în cazul autorului de față — „Toate pinzele sus!“.

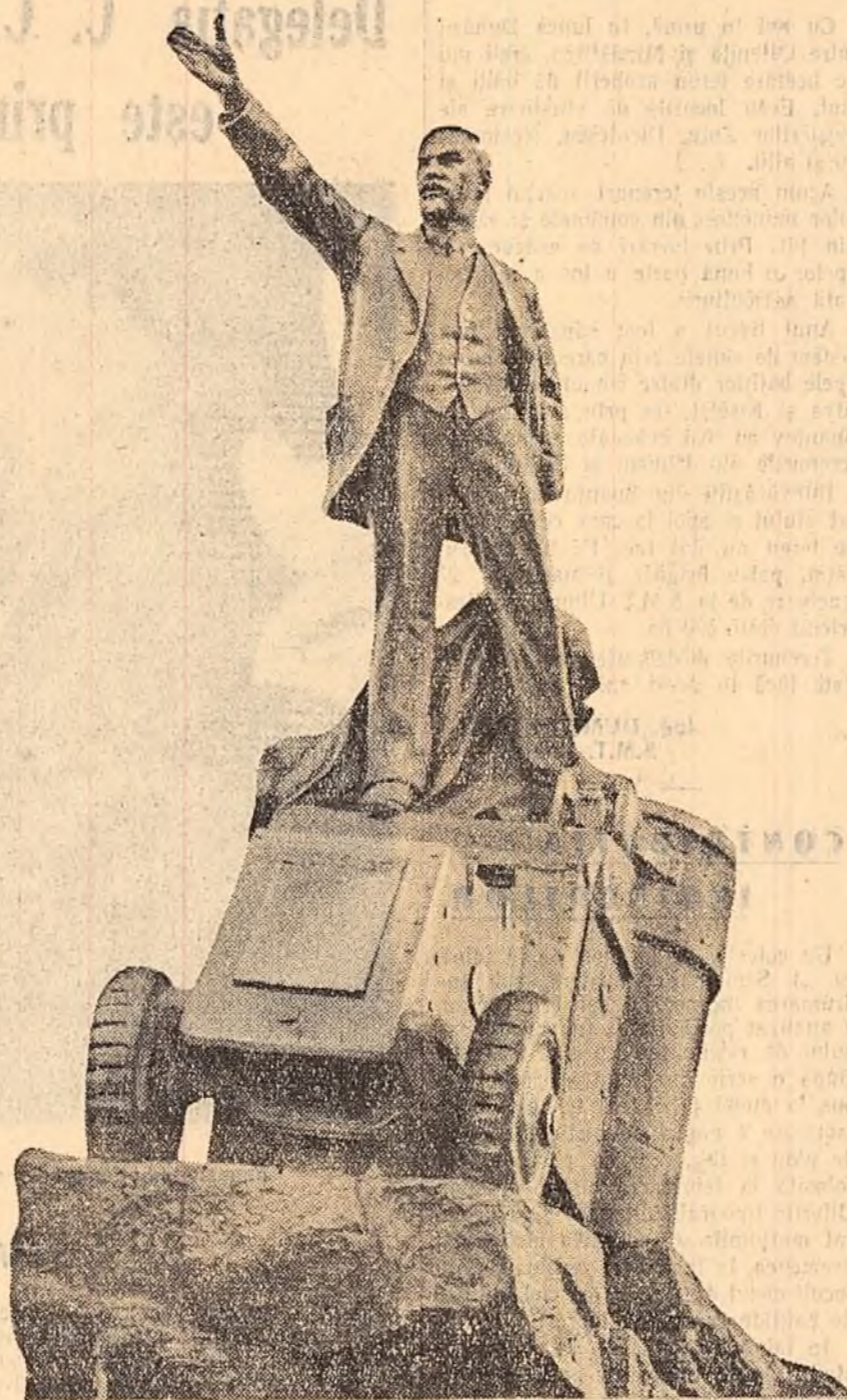
Radu Tudoran, prin noua lui carte pentru copii și tineret, „Ultima poveste“, a dobândit un asemenea merit. Cădrul în care se desfășoară întâmplările „ultimei povești“ este un cadru obișnuit: un sat mic și sărac, în care livezile de pruni înflorite sînt singura frumusețe, după cum sint și sîngura sursă de venituri. Cantonul sărac, cu o singură odie, gara mică și stingeră în care nu opresc trenurile rapide, moara care macină cu o singură piatră și numai unor, postul de jandarmi, gospodăria bogată dar tristă a unui chibru — acestea sînt decoriuri prea comune și pe fondul lor nu se poate desfășura decât viața cea de toate zilele. Eroi principali nu sînt nici ei oameni neobișnuiți, sînt bătrînii cantonier Cazimir și tinerii săi prieteni, Trică și Uță, nepoții moraru-lui Petrus, băiatul șefului de gară, și Culai, un copil sărac, bun și trist.

„Ultima poveste“ este în același timp, în special pentru Petrus, sfîrșitul copilăriei. Cînd Cazimir este arestat, pentru faptul că cunoscută, eliberarea lui, la care lucrează toți tinerii lui prieteni — afară de Culai, bolnav — are semnificația unei maturizări brusce. Petrus nu numai că refuză, cum i se cere în urma unei înțelegeri între tatăl său și șeful de post, să se desolidarizeze de Cazimir, dar trăiește o adevărată dramă care-l zguduie conștiința: tatăl său îl apare deodată rău, fricos, și necinstit, așa cum era în realitate. De aceea, lupta pe care o duce, împreună cu Trică și Uță, pentru eliberarea lui Cazimir, este lupta unui om încercat, care a înțeles superioritatea morală a bătrînului Cazimir asupra percepătorului, a șefului de post, a tatălui său. Și sentimentul amar pe care-l are Petrus, după ce Cazimir, datorită lui în special este în afără de orice pericol, se datorează nu numai acestei despărțiri, care era atât de necesară. El însuși era în mare primejdie. Acasă nu se mai putea duce: lăta șefului de post îl văzuse cum profitînd de un bombardament îl salvase pe Cazimir, dar trăiește acum grijele unui om mare și cu toată frăgezimea virstei înțelege că s-a sfîrșit copilăria.

Socot că Radu Tudoran împletește banalitatea aparentă a cotidianului cu un neobișnuit care emană tocmai din obișnuitul vieții și de aceea apare — oricît ar părea de paradoxală afirmația — normal, adică nu schimbă atmosfera cărții. Atmosfera aceasta a fost cerută de natura subiectului, de timpul în care se petrec întâmplările — războiul antisovietic. Discreția mijloacelor sale artistice a păstrat însă toată frăgezimea copilăriei și a bucuria tristă a despărțirii de ea. Numai din cînd în cînd își face loc cite o frază stridentă, excesivă, de o poezie indolentă. Culai crede că fata șefului de post e, ca primăvara de frumoasă, ca primăvara cu vara laolaltă! „Dar e real... e rea ca moartea, ca viscolul care bate iarna și chinuiește copaci!“.

„Ultima poveste“ este în același timp, în special pentru Petrus, sfîrșitul copilăriei. Cînd Cazimir este arestat, pentru faptul că cunoscută, eliberarea lui, la care lucrează toți tinerii lui prieteni — afară de Culai, bolnav — are semnificația unei maturizări brusce. Petrus nu numai că refuză, cum i se cere în urma unei înțelegeri între tatăl său și șeful de post, să se desolidarizeze de Cazimir, dar trăiește o adevărată dramă care-l zguduie conștiința: tatăl său îl apare deodată rău, fricos, și necinstit, așa cum era în realitate. De aceea, lupta pe care o duce, împreună cu Trică și Uță, pentru eliberarea lui Cazimir, este lupta unui om încercat, care a înțeles superioritatea morală a bătrînului Cazimir asupra percepătorului, a șefului de post, a tatălui său. Și sentimentul amar pe care-l are Petrus, după ce Cazimir, datorită lui în special este în afără de orice pericol, se datorează nu numai acestei despărțiri, care era atât de necesară. El însuși era în mare primejdie. Acasă nu se mai putea duce: lăta șefului de post îl văzuse cum profitînd de un bombardament îl salvase pe Cazimir, dar trăiește acum grijele unui om mare și cu toată frăgezimea virstei înțelege că s-a sfîrșit copilăria.

GEORGETA HORODINCA

V. I. LENIN Sculptură de M. MANIZER (gips)

CARUL BLINDAT

ION BRAD

Lenin n-a intrat în oraș pe asin S-aducă-nfrățirea universală. Proletarii din Piter, fîșiiți în suvoi aprilin. Cu umeriilor lor l-au urcat Pe carul acesta blindat Pornit ca furtuna-n răscoală.

Piraietele cîntecelor scintilează și-acum, Săgeata brațului arată și azi: înainte! Numai carul blindat, Trecurt de-atîtea ori prin foc și prin fum, Doarme-n carcasa grea de oțel, Blind ca un miel, Și toți, cu liere sfînte, Poate-un ostaș a scris pe fruntea lui: „Dușmanul Capitalului“.

Bătrînule, temerare, înzăuțule-arici, Unii, de teama strivirii, Se simt lingă tine furnici. Eu am sufletul poporului meu: Lingă tine sint munte! Hrăpărețul bătrîn și obez Va cerca să ne-nfrunte? Ca luna lui april, îndrăzneată, Desprimăvărezi în inimi curajul. Rogu-te, pentru pieptul meu tinăr, în viață Imprumută-mi blindajul!

Leningrad, 1957

FOILETON Aș vrea să fiu rază de soare

Era o dimineață aurie de primăvară din cele în care te simți bucurându-te în contradicția față de vîrsta pe care ți-o arată buletinul de identitate, o dimineață în care orice se dîndă, indiferent de ordinea de zi, începe cu întrebarea de la Diverse: „Ce spuneți ce zi e azi?“

Prin fereastră deschisă a biroului în care lucram, razele zglobii ale soarelui de aprilie se înghesuiau, parcă grabite, care mai de care, să pătrundă în cameră și să-mi spună „Bine te-am găsit, tovarășe!“ Am zîmbit și, fără să vreau mi-am scapat de pe buze: — Bine-ai venit!

Noroc! mi-a răspuns o voce gravă în spatele meu. Am întors nedumerit capul spre ușă și, în bătaia razei zglobii de primăvară, am zărit o servietă voluminoasă pe care o ținea un bărbat înalt, cu o privire pătrunzătoare. Noul sosit mă fixa cu un aer mult mai puțin zglobiu decît vizitatorul meu de la fereastră, care, speriate, o luseră din loc și se pîșiseră la adapostul unui norișor. L-am înțeles atunci pe poetul care exclama plin de elan într-un vers: „Aș vrea să fiu rază de soare!“

Într-o clipă mi-a trecut prin gînd, vîzînd privirea gravă a musafirului meu, că nici mie nu mi-ar fi stricat să am la dispoziție un norișor spre care, sărînd zglobiu pe fereastră, să mă îndrept cu viteza luminii. Dar cum pînă astăzi nici un poet n-a reușit să vadă visul cu ochii, și dîndu-mi seama că deci cu atît mai puține șanse are un contabil să se transforme în rază de soare, am oțtat și l-am poftit să se neascosească în loc. Dar neascosutul și-a dus mîna la buzunarul de la piept. Gestul acesta m-a edificat definitiv.

Știu din experiență că atunci cînd cineva îți intră în birou și se recomandă dîndu-ți mîna spre buzunarul de la piept, ai de-a face cu un inspector. Intr-adevăr, după o clipă, mă aflam în fața unui pic de țiplă care conținea o legitimație pe care am reușit să citesc doar „Inspector... minister“. Apoi țipla a dispărut și mie mi s-au miuit genunchii. Nu trebuie să vă mire. Întotdeauna, chiar dacă ești cu lucrările în care mai mare ordine, chiar dacă înainte cu un minut ți-ai terminat verificarea și ești curat și neînvinovat ca un nou născut, apărînd un inspector are un efect imediat asupra genunchilor care, neștiind cum stau eu în registre, se moaie automat. Mai ales că există și un inspector care, prin felul cum se prezintă, îți lasă impresia că ai tu pe undeva o pată, că pînă acuma ai scăpat, dar cu el nu-ți mai merge. Din categoria aceasta era și inspectorul meu. M-a rugat să-i pun la dispoziție registrele și hîrtiile de care avea nevoie. Am rostit: „bîlbîndu-mă, și roșu la față de emoție: „Da... da... imediat!“

Și în loc să-i dau registrul de comenzi, i-am pus în față sticla mea de lapte. Apoi, mi-am cerut scuze, am luat sticla, am ascuns-o în du-lăpior și i-am pus în față registrul de comenzi și cartea de telefon. El mi-a aruncat o privire plină de reproș, eu mi-am cerut din nou scuze, am făcut să dispară cartea de telefon din fața lui. După ce am reușit să-i pun la dispoziție toate registrele și hîrtiile necesare, inspectorul mi-a mulțumit și m-a sfătuit să-mi văd de treabă, să nu-mi irosesc timpul de lucru, pentru că el știe sigur ce are de făcut. După trei sfîrșituri de ord, inspectorul s-a ridicat — În regulă! a rostit el.

Am simțit un val cald care m-a cuprins din creștet pînă-n tălpi și dintr-odată, inspectorul mi-a devenit cel mai simpatic om din lume. Cînd s-a ridicat să plece, mi-a înmînat procesul verbal și-l semnez, apoi mi-a spus: — Și aveți grijă, tovarășe! Economiile! — Da, tovarășe inspector! — Și a plecat. Razele zglobii ale soarelui de aprilie zburau din nou la fereastra mea, parcă fericite că am trecut cu succes cele două examene. Totuși, observînd că se făcuse ora zece, și eu, cu toate grijiile invitativității ale celor doi inspectori nu reușeam să fac încă nimic, în afară de mutarea de două ori a registrelor și semnarea a două procese verbale, am întors spațiile razei judecîndu-se că nu au în sarcină folosirea integrală a celor patru sute optzeci de minute de lucru și m-am hotărît să-mi încep munca.

Dar, omul propune și... ministerul dispune. Pentru că, în clipa aceea, așa s-a deschis. Patru au intrat. Patru înși cu serviete, cu patru priviri pătrunzătoare și cu patru pălării trase peste ochi, și-au făcut apariția în biroul meu. Mă aflam în prezența unei echipe formate din patru pluceri de țiplă, care mi-au trecut pe rînd, unul după altul, prin fața ochilor, ca niște imagini dintr-un film cu desene animate, și pe care am reușit să citesc: Inspector... ministru... inspector... ministru... inspector... ministru... Am rămas încrîncat în scaun. Ce motiv o fi avut ministrul să-i trimeată la mine, o însemnătate parte a corpului său de control, în această zi? O fi ceva la mijloc? Acestea erau gândurile care îmi treceau prin cap în timp ce scoateam din nou registrele și hîrtiile pe care mi le ceruseră și cei doi inspectori anteriori. Toți cei patru m-au rugat să-mi văd de treabă, să nu-mi neglijez lucrul, întrucît fiecare minut din muncă e prețios, fapt pe care eu nu am putut să-l duc la îndeplinire întrucît la cele două birouri existen-

te în cameră lucrau ei și nu mă existau în încăperea nici un alt soi de mobilă care să-mi permită acest lucru. M-am rezezat deci de fereastră și ca să-mi trecă timpul m-am străduț să compun o poezie. Și am început: Aș vrea să fiu rază de soare... de a bine... Pămîntului să-i dau ocol... Formidabil! Sînt poet... Peste zece minute aveam în gînd... Poezia gata:

Aș vrea să fiu rază de soare Pămîntului să-i dau ocol, În minister să am intrare Să pun acolo o-ntrere. De ce-a venit la mine oare Grămădă, corpul de control?

Tocmai cînd mă pregăteam să pornesc la cizelarea versurilor, auzii, rostit scurt, pe patru voci: — În regulă!

Am dat din cap în semn că știu, apoi am semnat al 3-lea proces verbal. Cei patru au răstăit apoi în cor: — Și aveți grijă, tovarășe...

Economii! am completat eu, în aprobarea unanimă a celor 4 țiplere. După plecarea lor, am rămas din nou pe gînduri și am recapitulat cele trei inspecții. Mi-am dat seama că într-adevăr trebuie făcut ceva pentru intensificarea economiilor. Dar în toate domeniile de activitate. Am calculat apoi cît costă deplasarea pe calea ferată a șase inspectori de la București pînă la mine, ca să facă toți pe rînd același lucru. Am calculat apoi cît face dîrbanul a șase inspectori pe rînd pe teren ca să controleze pe rînd acești întreprindători. Am calculat apoi cît costă timpul care se pierde, am calculat și am calculat, dar un singur lucru nu mi-a ieșit: economia!

În sfîrșit, după efectuarea acestor calcule m-am hotărît să pun registrele la loc. Dar m-am răzgîndit. Am lăsat deci totul pe birou în așteptarea inspecției numărul patru. După cinci minute, așa s-a deschis: — Aveți registrele pe birou! l-am întîmpinat pe noul meu vizitator. — Dar de unde știa că viu? mă întrebă el. — Nu vă pierdeți timpul cu întrebări și apucați-vă de lucru, tovarășe inspector, că vă prinde următorul... Știți: economii...

„Și razele zglobii ale soarelui de aprilie mă mîngîiau pe creștet, parcă spunîndu-mi: „Ce spus ce zi minunată e astăzi?“

O zi pierdută! le-am răspuns eu în gînd.

SADI RUDEANU

CĂRȚI NOI

- M. SADOVEANU: Opere, volumul 8 (E.S.P.L.A.).
GH. ASACHI: Scrieri literare vol. I și II (E.S.P.L.A.).
M. I. LERMONTOV: Cîntecul despre țarul Ivan Vasilevici, despre tînărul opricnic și despre vrednicul neguțator Kalashnikov (Ed. Cartea Rusă).
K. FEDIN: Opere, vol. IV (Ed. Cartea Rusă).
A. TVARDOVSKI: Vasili Tiorkin. — În romînește de Ilieora Teodorescu — ediția a II-a revizuită (Ed. Cartea Rusă).
* * * Procesul de la Nürnberg. Expunerile introductive ale acuzatorilor principali (Editura de stat pentru literatură politică).

PREȘEDINTELE COMISIEI

Încă de la șase dimineața curtea școlii se umpluse de lume, deși se dîndea de alegea a comisiei de improvizare începuse la opt. Copiii, bucurîndu-se că scapă de o zi de școală, se urcau în pruni, rupeau crengile, se băteau și se lăgăreau printre piciorarele oamenilor, dar nimeni nu-l lua în seamă fiecare nu veni căuta să intre în clasă, dar era nesăbuită, că citeva băieți pe care omenii se urcau ca pe piciorulele se rușeseră în bucații un troznele ca de pușcă: antroul școlii era plin, pe privodul lui stăteau cărăriți corchione, bărași și femei, vro sută de oameni se împingeau agîndu-se unul de alții, să vadă sau măcar să audă ce se vorbește înăuntru. Deasupra intrării, Ardeleanu pusesse o tablă mare pe care scria cu roșu: Trăiască guvernul democrat care dă pămînt țărănilor! iar noi venim să simțeau datori să spună cu hotărîre, după ce o citiseră: — Trăiască!

Din cînd în cînd se făcea o mișcare de lingișe și atunci se auzea glasul lui George, dar nu se putea înțelege ce spune și strigătele reînceau: „Ce zice? Măi, care stați măi în fața ce zice?“ Cîte unul din clasă se întorcea, puneia palmele pînă la gură și răcea: „Zice că se dă pămînt!“ — Cîiți? — La cîine? — Măi făceți din gură, că n-aurim nici noi!

În clipa cînd Emilia ieși din bucătărie, îmbrăcată într-o haină albastră, cu guler alb, citeva femei se repeziră la ea, înghesuindu-o în ușă. — Tîne! doamne pe dom derector, că-i cu un sfînt... — Mare noroc! avu satul cu el, doamne alduie-l și pruncii lui și pe dumneața doamnă... Se simțea fericită, pentru George, ca și cum el ar fi putut auzi aceste cuvinte, deși știa că l-ar fi stînjinit. Înceară să potolească femeile, dar se zăpăci de bucuria lor și-i dădură lacrimile. O mîngîie pe una pe obraz, prosteste, ca pe o fetiță. — Da, scumpele mele, acum se face dreptate... Așa-s vremurile... Cei săraci în la preț, să știți... Are să fie bine. Că și eu zic, nu-i dre... a unul

— Auzi nană Catîiă, se infurie flăcău, mai bine spune ce ești aici: băgătoare de seamă? Ori vorbești să te înfi în treabă? — Ca un răspuns, geamul unei clase se deschise, și o față roșie, asudată se livi: — Nană Catîiă! Catîiă Turicului! Te-or băgat și pe tine în comisie! Catîiă se făcu roșie ca jarul, coborî repede treptele, împinse lumea la o parte și se repezi spre poartă. — Da unde fugi? — Mă duc să mă îmbrac! ași auzit? Înșirați în lungul pereților, oamenii vorbeau: — Apoi, dacă mere așa, în citeva zile ne băgăm cu plugurile, că-i păcat să șadă așa pămîntul... — Ți de grabă, șogore... — Da, măi... Ca pînă acum, mă bătu dumnezeu de bine... — Mitru Moțului o fi șpion rusesc, de are atîta putere. — Fie și Satana, dacă se dă pămînt... În alt grup, Pavăl Bitușea striga cu spume la gură: — Ce se bagă popa în treaba noastră? Să-i vadă de barba lui! Ce?

Fragmente din romanul „MITRU“

tru faptul că era abonată la un ziar. Vorbea cît putea de tare și își ștergea fața lată cu colțul broadei. — Da, dragi conșteni! A sosit vremea noastră, cum spuse în poezie Eminescu: Noi vrem pămînt! Guvernul adus de dumnezeu din ceruri, al lui domnu doctor... auziți? doctor Petru Groza, ne dă pămînt. Degeaba i-au blamat domni și bogătanii pe dimocrații! Dimocrații sînt comoniști și în cu poporul român. — Da, adică ni-l dau chiar așa, de tot? sări un flăcău blond și roșu la față. — Da cum crezi, Iosif a Lapului, că eu care am ajutat pe măică ta să te nască, te mințesc? Guvernul lui domnul doctor Petru Groza nu face calcămie! Numai domni și bat joc. Te complimentează cît au nevoie și pe urmă te scuipe unde te doare mai rău. Eu vă spun, că am fost la București în casa lui domnul senator Mădărescu. Domnu senator venea scărît în bucătărie și-mi spunea: Pă-mi Catî, așa-mi spunea, pe franțuzește, fă-mi zice o căfea neagră. Și tu, măi Iosif, mă înveți pe mine? Păi, atunci ești cam prost.

cel aflați pe liste) dar vîzînd curtea plină, clasele înlesate și auzind tot timpul laude la adresa Teodorescu, îl înecă o amăcitură cumplită, o învidie dureroasă pentru popularitatea celui-lalt. Orice se va mai întâmpla, de acum încolo luncanii vor ține minte că Teodorescu s-a zbatut pentru el. — Petre! Veniși și dumneata? îi strigă Cula, fratele său mai mare, acurii, care se învîrtea printre grupuri, „făcînd agitație“ cum îl poruncise Ardeleanu. Codriș clipi din ochi misterios, și-i făcu un semn, care nici el nu știa ce voia să însemne. Se trase în dosul lemniarilor, scoase un caiet înțel și începu să scrie cu liere marș și strîmbe pe cel pe care-l vedea înmîbulzîndu-se în fața clasei. Obosi repede și-și spuse că e mai simplu să-l țină minte: calcii și văduvele.

Comisia de împroprietărire fusese aleasă astfel: Mitru Moț, Catîiă Turicului, Anatolie Trifan și Zis Mihoncu deoarece îi plăcea atît de tare acest cuvînt, înțel pentru el toate se socoteau în milioane și locuitorii satului, și peștii din Teuz, și sticlele de țuică pe care le băuse în viață. Lazăreca Sabăului, un bărbat înalt, întors de pe front fără un picior, Lung Saveța, o văduvă cu doi copii, care din clipa cînd o aleseseră plîngea și se văieta după bărbatul ei mort la Cotul Donului, și încă vroo doi oameni mai în vîrstă. Clasa fusese goliță cu greu, omenii codîndu-se să iașă, ca și cum în lipsa lor s-ar fi putut întîmpla ceva neplăcut. În antrou fusese pusă o masă lungă, de scinduri, și începu înscrierea după niște liste aduse de la primărie. Mitru și așeză grav, puse o peniță în mîna în loc, se înălță, în călimară să vadă dacă e destulă cîntărea pentru toată lumea, își sulfecă mințile și cu o voce tremurătoare strigă primul nume: — Avram, Avram! — Aici! strigă din răspuneri omul și împinse înaintea lui, croindu-și drum, pe nevăstă sa și cei trei copii. — Aci mi-s Mitre dragă, aci. — Cîi pămînt ai? întrebă Mitru și mijlocul întrebării vocea i se frînsu.

Un iugăr și jumătate, da-i cu ipotecă la Banca Agricolă. — Capătă banca un frăș! spuse Mitru cu răutate. Și băncile s-or lua nu peste mult de la domni. — Să de bunul dumnezeu, spuse Avram fără prea multă convingere, — Îscălește-te. — Ardeleanu se scărpină pe frunte. — De, dacă vorbesc eu, mai rău fac. Mecanic, comunist... — O să găsească ceva, spuse George. Am să-l caut totuși... — Schimbă vorba și-i spuse că dacă n-are unde să stea să vină la ei, dar Ardeleanu nu primi. Se instalase în

vechea lui odăiă, la văduva bătrînă care văzîndu-l „om mare“ nu mai știa cum să-l intre în voie. Își regăsisse o parte din cărți, puține, tu foile rupte și se apucase să îndușoreze. Seara venau oamenii pe la el, se azeau în fața porții, pe marginea șantului înverzit și stăteau de vorbă pînă noaptea tirziu, înghițind fum de tutun și praf. Ardeleanu iubea marginea aceasta a satului cu case mici, prăpădite; aici era mediul cel mai revoluționar, oamenii care nu erau legați de țărănișii, de nici un fel de naționalism. Voiau pămînt și aveau curajul să-l vrea.

Spre ora prînzului înscrierile înaintaseră foarte puțin. Deși cei mai mulți au scris tot ce vorbise George dimineață, voiau să mai caște lămuriri, unii chiar îl rugau pe Mitru să-i treacă așter pe listă înțel să se arate și ce anume bucată de pămînt vor primi, alții (pe care Cod'i îl trăsese la o parte și-i spierase spunîndu-le că la Arad armata se pregădește să vină împotriva lor) ce scoade să se înscălească, întrebau de ce anume trebuie ei să se înscălească, că doar numele lor e acolo, scris de Mitru... Acestuia îi se ucasea gura și prin mîni îl treceau niște furnicături de abia mai putea să și-o miște și-i era foame. Venise flămînd de dimineață, deoarece acasă nu mai aveau nimic — de citeva zile mîncau zeamă de urzici, căfăza rîntăș — dar în timpul cîntării lui George și uitase de toate nîci nu se putea gîndi; din cînd în cînd, cu o bucurie fieră-lă facea să tremure, se vedea întorcîndu-se de la battoză cu căruța plină de saci, urcîndu-l unul cite unul în pod, cu sîntinele, desfrîndu-l, virîndu-și mințile pînă la coate. În prămadă surdă și surdă, acum însă frămăta îl chinuia atît de tare înțel cite numele pe care le scria și fețele oamenilor, cunoscute fiecare, îi jucasu în fața ochilor și-i erau rușine de el însuși că e atît de flămînd. „Crucea ei de viață, mî-s președinte și-mi ghiorțiea matele, ca la ciimi!“ În clipa aceea, dacă cineva l-ar fi ghicit, l-ar fi bătut de ne se mai scula o săptămîna. N-avea voie să se arate flămînd, slab, altă ar mai trebui, să aude Cloambeș și să rădă să ceară niște bani de la Teodorescu, dar acum nici asta nu se putea; de la Ardeleanu și mai puțin, să nu creadă că s-a înscris în par-

In preajma aniversării nașterii marelui Lenin

In întreaga țară continuă să aibă loc adunări ale oamenilor muncii cu prilejul împlinirii a 87 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, genialul învățător al proletariatului.

Vineri după-amiază Academia Republicii Populare Romine a ținut o ședință consacrată aniversării a 87 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin.

La ședință au participat acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R. P. Romine, acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R. P. Romine, și alți membri ai Prezidiului Academiei R. P. Romine, academicieni, membri corespondenți, cercetători științifici din cadrul institutelor Academiei R. P. Romine, profesori, specialiști din instituțiile cu caracter economic etc.

Au fost de față A. S. Krucikov, prim secretar, și V. L. Peșercuș, atașat al ambasadei Uniunii Sovietice la București.

In cadrul acestei ședințe, acad. prof. Vasile Malinșchi, membru al Prezidiului Academiei R. P. Romine, a prezentat comunicarea „Problema agrară in operele lui V. I. Lenin”.

Comunicarea a fost audiată cu deosebit interes de cei prezenți.

Vineri, la adunarea festivă ținută la uzinele „23 August” din Capitală, tov. Gh. Panturu, membru al comitetului de partid al uzinelor, a vorbit despre viața și opera nemuritoare a lui Vladimir Ilici Lenin.

In fața muncitorilor și muncitoarelor de la Filatura Românească de Bumbac din Capitală, tov. Maria Chesler, activistă a Comitetului raional „23 August” al P.M.R., a evocat figura lui V. I. Lenin, întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al primului stat socialist din lume.

La fabrica de ciment „București” tov. Ion Bulgărea a vorbit in fața muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor despre uriasa însemnătate a ideilor leniniste in lupta popoarelor pentru fărâșirea unei vieți noi, socialiste, pentru apărarea păcii.

O adunare consacrată aniversării

nașterii lui V. I. Lenin a avut loc și la „Electroparată”. Un mare număr de comuniști, candidați de partid, utemiști, muncitori și funcționari fără de partid au ascultat cuvântul tov. Ion Bochiș din partea Comitetului raional de partid 23 August.

TIMIȘOARA (coresp. „Scinteia”). — La școala de partid de un an din Timișoara, in fața a numeroși activiști de partid și de stat, tov. Teodor Bugnariu, prorector al Institutului de științe sociale de pe lângă C. C. al P.M.R., a vorbit despre viața și opera lui Vladimir Ilici Lenin. Subliniind actualitatea mereu vie a leninismului, vorbitorul a arătat necesitatea apărării purității învățării marxist-leniniste.

Numeroși activiști de partid și de stat vorbesc in aceste zile in fața maselor de oameni ai muncii din Timișoara despre viața și opera marelui Lenin. Ieri și azi, la țicieri, de pildă, sute de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari dintr-o serie de întreprinderi timișorene ca Atelierele principale C.F.R., Electro-Banat, Direcția regiunală C.F.R. etc. au luat parte la asemenea adunări.

Numeroși activiști de partid și de stat vorbesc in aceste zile in fața maselor de oameni ai muncii din Timișoara despre viața și opera marelui Lenin. Ieri și azi, la țicieri, de pildă, sute de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari dintr-o serie de întreprinderi timișorene ca Atelierele principale C.F.R., Electro-Banat, Direcția regiunală C.F.R. etc. au luat parte la asemenea adunări.

BACAU (Agerpres). — In întreprinderile și instituțiile orașului Bacău au loc zilele acestea adunări festive consacrate celei de-a 87-a aniversării a nașterii lui Vladimir Ilici Lenin.

La adunarea cereștilor băcăoani a luat cuvântul tov. Ioan Bucur, activist al Comitetului orașeneș de partid Băcău, iar la fabrica de hirtie și celuloză „Steaua Rosie” tov. Leopold Minkievici, membru al Consiliului general A.R.L.U.S.

La Biblioteca centrală regională din oraș a avut loc o seară literară, in cadrul căreia s-au citit fragmente din volumul „Amintiri despre Lenin”, și din volumul de poezii „Lenin e cu noi”.

Adunări festive s-au mai ținut și in alte localități din regiunea Bacău.

Delegația C. C. al Partidului Comunist Francez este primită cu dragoste frățească

(Urmare din pag. 1-a)

bun cunoscător al problemelor agriculturii, a pus diferite întrebări, după care, adresându-se celor prezenți, a spus printre altele:

„Tărânișma din Franța urmărește cu interes și simpatie rezultatele pe care le obțineți in transformarea socialistă a agriculturii. Sint convins că voi ați apucat pe drumul cel bun. Succesele voastre dovedesc din plin acest lucru. In România, reforma agrară, înfăptuită sub conducerea comunistă, a dat țărânișma pământul și dreptul la aparținere. In întovărășiri și gospodării colective, cu ajutorul mașinilor pe care le primiți de la stat, voi puteți munci bine și puteți să vă ridicăți nivelul de trai. In țara noastră lucrurile nu stau deloc așa”. Apoi conducătorul delegației Comitetului Central al Partidului Comunist Francez a vorbit despre lupta țărânișma din Franța și a expus pe scurt programul agrar al Partidului Comunist Francez.

Printre oamenii muncii romini și maghiari din Regiunea Autonomă Maghiară

T.G. MURES (trimisul nostru). — Timpul plios și ceata, care ne-au însoțit in cursul ultimelor două zile, cedează treptat locul soarelui de primăvară. Avionul având la bord pe tovarășii Marcel Servin și Georges Frischmann, din delegația C. C. al Partidului Comunist Francez, însoțit de tovarășii Constantin Pirvulescu și tovarășii Ghizela Vass, a decolat la orele 9 dimineața din Deva. După 35 de minute de zbor avionul aterizează pe aeroportul din Tg. Mures, in inima Regiunii Autonome Maghiare.

Pe aeroportul, dominat de o mare lozincă: „Trăiască unitatea frățească a partidelor comuniste și muncitorești din lumea întreagă!”, oaspeții sînt salutati de tov. Csopor Ludovic, membru al C.C. al P.M.R. și prim-secretar al comitetului regional de partid, Bugyi Pál, președintele comitetului executiv al statului popular regional, și de alți activiști de partid și de stat. Tov. Csopor Ludovic urează oaspeților bun sos și exprimă bucuria membrilor de partid și a populației R. A. M. pentru vizita pe care le-o fac reprezentanții gloriosului Partid Comunist Francez. Răspunde tov. Marcel Servin mulțumind pentru primirea făcută.

Vizita membrilor delegației Partidului Comunist Francez in R.A.M. începe la gospodăria colectivă „Viața Nouă” din Nicoleşti-Ciba. Altfădată aci erau două sate: unul cu populație mai ales maghiară; celălalt — mai ales rominească. Politica de învătărire dusă de clasele stăpînitoare își pusese pecetea: țărani din cele două sate vecine nu erau in relații bune unii cu alții. Să se căsătorească un factor de un neam cu fată de alt neam nu se pomenea — povestea localnicilor. Acum, mai ales de cînd s-a creat o gospodărie colectivă unică in cele două sate, țărani romini și unguri muncesc împreună, se bucură împreună de roadele muncii. Iar a acestea sint vizibile. Clădiri noi și curți îngrijite se vad mai la fiecare pas.

La sediul gospodăriei colective „Viața Nouă”, oaspeții francezi și însoțitorii lor află lucruri interesante despre viața de astăzi a satului. Vorbește secretarul organizației de bază a gospodăriei, tov. Kádár Jenő. Gospodăria numără 270 familii și 670 ha. de pământ. Satul este aproape in întregime cooperativizat și gospodăria satului sint mulțumiti de viața nouă, socialistă, pe care și-o făuresc la îndemnul partidului. Gospodăria are 26 de vaci Simmenthal, 28 de boi, 3 tauri, 33 cai și 11 capete tineret bovine. Vitele sint bine îngrijite, grase.

La ziarul de perete al gospodăriei, pe tovarășii francezi își așteaptă o surpriză: un articol despre I. Mai scris in limba franceză de tov. Toth Maria, elevă dintr-o familie de

ocupându-se in continuare de evenimentele din octombrie anul trecut din Ungaria, tov. Marcel Servin a arătat că Partidul Comunist Francez a adoptat in această problemă aceeași atitudine pe care a adoptat-o și Partidul Muncitoresc Român, Partidul Comunist Francez a sezișat de la început esența contrarevoluționară a puterii lui de la cale de dușmanii Ungariei. Cel care vrea să lichideze asemenea cuceriri istorice cum sint naționalizarea, desființarea proprietății feudale, ridicarea la cîrmă statului a clasei muncitore, ori cine ar fi el, suferște contrarevoluției.

Partidul Comunist Francez a aprobat fără rezerve ajutorul frățesc acordat pe principiile internaționalismului proletar pe care U.R.S.S. l-a acordat Ungariei.

Tovarășii Frischmann arată într-o scurtă cuvintare marea forță crescîndă a Partidului Comunist Francez și convingerea profundă a comunistilor francezi că ei, in fruntea clasei muncitoare și întregului popor, vor reuși să schimbe actuala stare de lucruri din Franța și să ducă poporul muncitor la victorie asupra invidioșilor capitalisti de exploatare și război, la fărâșirea unei vieți noi de pace și socialism.

Tov. C. Pirvulescu arată, in încheiere, că vizita delegației Partidului Comunist Francez este un eveniment însemnat, care va fi de mare folos pentru munca ambelor partide marxist-leniniste.

După-amiază membrii delegației C.C. al Partidului Comunist Francez și însoțitorii lor au vizitat Institutul Medico-Farmaceutic din Tg. Mures. Ei au fost primiți și salutați cu căldură

TELEGRAMS EXTERNE

Schimbul instrumentelor de ratificare a acordului comercial între R. P. Romina și Egipt

CAIRO 19 (Agerpres). — In ziua de 18 aprilie a. c. a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe al Egiptului schimbul instrumentelor de ratificare a Acordului comercial între R. P. Romina și Egipt.

Schimbul instrumentelor de ratificare a acordului comercial și acordului de plăți între R. P. Romina și Ceylon

NEW DELHI 19 (Agerpres). — Romina și Ceylon, semnate la Colombo la 16 martie 1956.

Reconstrucția marelui canal Fergana

Cu 18 ani in urmă, mînd de cultivarea de bumbac din Uzbekistan au pornit o ofensivă grandioasă contra secetei. In numai 45 de zile ei au construit marelui canal Fergana, prin care au năvălit apele dătătoare de viață ale fluviului Sir Daria. Sute de mii de hectare de pământ, altădată pradă pustietății, au fost transformate in întinse plantații de bumbac. Pe valea Fergana au luat ființă inofensive colhozuri și sovhozuri care dau țării milioane de

Oamenii muncii din Polonia se pregătesc să sărbătorească a 87-a aniversare a lui V. I. Lenin

VARSOVIA — Corespondentul Agerpres transmite: Oamenii muncii din Polonia democrațic-populară se pregătesc să sărbătorească cea de-a 87-a aniversare a nașterii marelui conducător al mișcării muncitorești internaționale Vladimir Ilici Lenin.

Editarea operelor lui V. I. Lenin in Albania

TIRANA 19 (Agerpres). — In anii de după război au fost editate in Albania aproximativ 60 de titluri de opere ale lui V. I. Lenin, intr-un tiraj total de 450.000 exemplare. Potrivit unei hotărâri a Comitetului Central al

Intrederea tov. J. Kádár cu un grup de corespondenți ai presei străine

BUDAPESTA (corespondentul Agerpres transmite): La 17 aprilie, János Kádár, președintele guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar, a avut o lungă întredere cu un grup de corespondenți ai presei străine la Budapesta printre care: I. Bociarov, corespondentul agenției TASS, Sergio Segre, corespondentul ziarului italian „Unità”, Matei Gall, corespondentul Agenției Romine de Presă „Agerpres”, Shidias Baneji, corespondentul ziarului indian „Amrita Bazar Patrika”, K. Kroebert, corespondentul radiodifuziunii din R. D. Germania, și R. Ifeșkov, corespondentul ziarului bulgar „Rabotnicesko Delo”.

Răspunzînd la o întrebare a ziaristului indian, tov. Kádár a explicat motivele pentru care guvernul ungar a considerat util să admită activitatea pe teritoriul R. P. Ungarie a unei Comisii de anchetă a O.N.U. „Noi nu avem secrete — a spus tov. Kádár — dar ne îndom că activitatea ei ar fi contribuit la îmbunătățirea situației.

Referindu-se la o întrebare in legătură cu staționarea trupelor sovietice in Ungaria, J. Kádár a declarat că, pornind de la aprecierea situației internaționale, Ungaria rămîne credincioasă Tratatului de la Varșovia. In această ordine de idei, J. Kádár s-a referit la remilitarizarea Germaniei occidentale, la pregătirile militare ale puterilor apusene și la alte acțiuni care impun țării lagărului socialist să fie pregătite pentru orice surprize.

A 12-a aniversare a tratatului sovieto-polon de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică

VARSOVIA 19 (Agerpres). — PAP La 18 aprilie a avut loc la Varșovia o ședință solemnă consacrată celei de-a XII-a aniversării a semnării tratatului de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică între U.R.S.S. și R. P. Polonia.

La ședință solemnă au luat parte A. Zawadzki, președintele Consiliului de Stat al R. Polone, Loga-Solovinski, E. Morawski, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., S. Ignar, Z. Nowak, P. Jarostewicz, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, conducători ai Partidului Țărănesc Unit și ai Partidului Democrat. A luat parte de asemenea P. K. Ponomarenko, ambasadorul U.R.S.S. in R. P. Polonia.

Ședința a fost deschisă de S. Ignar, președintele conducerii centrale a Asociației de prietenie polono-sovietice. Raportul cu privire la cea de-a XII-a aniversare a tratatului sovieto-polon, a fost prezentat de P. Jarostewicz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

In urma operațiunilor glorioase ale armatei sovietice, a spus el, precum și a luptei poporului nostru și a armatei poloneze, ocupații hiltierști au fost izgoniți de pe pământul nostru. Tocmai atunci a fost încheiat acest tratat istoric, izvorit nu numai din comunitatea de interese a statelor noastre, ci și din comunitatea de țeluri a popoarelor poloneze și sovietice,

Delegația Tineretului Popular Iugoslav s-a înapoiat in patrie

Vineri a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie, delegația Tineretului Popular Iugoslav condusă de Mikko Tripalo, secretar al C.C. al T.P.L., care ne-a vizitat țara timp de 15 zile la invitația Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor.

La plecare pe aeroport, delegația a

Simpozion cu tema „Probleme ale educației tineretului”

Simpozionul începe la orele 18 in sala din strada Bațiștei nr. 14.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Vineri dimineața a părăsit Capitala o delegație a Societății Științelor Medicale din R. P. Romina, pentru a participa la lucrările celei de-al II-lea Congres de cardiologie din Iugoslavia care se va ține la Budva-Milocer între 19 și 24 aprilie.

Din delegația fac parte prof. dr. C. Iliescu, de la Institutul de medicină și farmacie din București, conf. dr. Gh. Bădărău, de la Institutul de medicină din Iași, și dr. Ar. Huttman din Orașul Stălin.

Sub auspiciile casei de cultură „Baruș Berea” a Sfatului popular al raionului Tudor Vladimirescu din Capitală, vineri după-amiază a avut loc la Teatrul Evreesc de Stat o solemnitate consacrată aniversării a 14 ani de la răscolul din ghetoul Varșoviei.

Echipa de fotbal Dinamo-București și-a început turneul in R. D. Germania, jucînd vineri la Berlin cu echipa locală Dinamo. Intîlnirea s-a încheiat cu o rezultat de egalitate:

— M-o trimis, măicuța, o zis că să văd cum-i grădă prințul.
— Da măicuță-tu nu știe că eu plîmă mai încolo n-am vreme? Întrebă el, dar cu vocea cu care ar fi spus: „ești un prunc bun și-mi place de tine. Na doilei, cumpără-ți bomboane acre”...
— Nu cred că știe.
— Cei care stăteau in fața mesei schimbău priviri.
— Du-te mă, Mitre că-i țirziu...! În veni după aceea, spuse unul, dar cam fără voie.
— Nu mă învîța tu, care-i datoria mea. Du-te Fănică, spune că vine tata mai încolo.
— Mă duc da să știu că o făcut măicuța rață friptă, spuse copilul cu mindrie.
— O clipă Mitre se temu că n-are să se poată stăpîni și va începe să bocească, făcîndu-se de ris in fața tuturor... Nu îndrăzni să se uite in ochii lui Fănică, mormăi numai supărat:
— Da de ce-o tăiat-o că doar nu-i dumea...
— O zis măicuța că îl fi ostentit de aceea. Că o fost să te vadă și te-o văzut cum scrii.
— Du-te acasă, spuse Mitru cu vocea frîntă. Vin și eu pe la cinci, ori șase. Rața-i bună... și rece... Barbură, Petre!
— Care? A lu Croampa? Ori Șcă-tula?
— Oricare.
— If scris pe aceștia, apoi pe alții; parcă nu-i mai era chiar atât de foame; se simțea țara slab și-ar fi vrut să doarmă. Deșteaptă-i Floria de aceea, barem că-i săracă. Și pruncul Ilici Nici nu o clipit. Nu-i nimic, dacă o avea pîmînt, nu va mai trebui să mintă, că-i se strică firea și-i păcat. Deveni vesel, începu să glumească cu lumea, să-l întrebă n-au auzit cumva, Cloamboc nu vine să se scrie și el, că-l face mare bucurie să-l arunce in ființa școlii, care-i destul de adîncă. Glumi și pe socotela minții lui drept, amorfite și-i întrebă că îl vor plăti pentru munca asta.

Cînd o văzu pe Floria apărînd in fața lui cu o cratiță acoperită de un ștergar curat și un șterf de pline albă, proaspătă, in cealaltă mîna, se făcu alb ca varul și puse tocul jos, fiindcă altfel l-ar fi scăpat și ar fi pătat listele. Se ridică încet dar nici un cuvînt nu-i ieși de pe buze. Floria era încrunțată, minoasă și începu să strige la el:
— Bine mă Mitre, rendezteți rața și mă lași să te aștept? Și voi, ce? Vă

temeți că rămîneți afară dacă se hotîndește și el un ceas, ca creștinul? Fă bine și lasă lucrul și pune-te și prinzește.
Azeză cratița drept deasupra listei, o descoperi: o jumătate de rață rumenă și varză.
— Noi mîncăm cum pruncul, că n-om sta după tine, spuse apăsător, în tramurau bazele, bărbia și minime și Mitru se simți atât de slab, încît șezu iar pe scaun.
— Du-te și mîncă omule, spuse o femeie, nu vezi că-ți cură balele? Că de astă dimineață...
Mitru luă cratița in brațe, plinea și fugi într-o clasă. Incuie ușa, se azeză in bancă și începu să plîngă chinuit, cu sughițuri, primind in toată ființa lui aburul lăptirii. Își mușca buzele pînă la sînge, îi era rușine cumplită de el inșiși, dar parcă se rupuse ceva inăuntrul lui și nu se putea stăpîni; își dădu seama că-l putea vedea cineva pe geam și se ascuse in fundul clasei, cu fața la perete.
— Într-un țirziu începu să mîncînce, dar foamea îi pierise. Mușca in silă, rar, din carnea a căreia pielea țiroa in dinții și lacrimile îi curgeau și roaie pe obraji. „Mi-s un lud, un bolund” — se gîndi și se silii să ridă, dar fără folos.
Cineva încercă să intre, apoi bătu la ușă.
— Eu mi-s Mitre, eu Floria... Doamnă trimite niște vin... Zice că...
Își șterse obrazul, ochii, apăsător, cu poala cămășii, înțelea o bucată mare și mestecînd mulțumit, veni să deschiadă. Floria se strecură înăuntru, îi întinse un clondir cu vin roșu și șopti:
— Să nu te mîni pe mine, Mitre, să nu te mîni... Da, nu putem fi rușinea satului, acum cînd tu ai ajuns la cinste. Am vindut... rochia cea neagră... că eram ca o cloară in ea... ca o slujnică...
Mitru își strînse fălcile, pînă își auzi dinții scrișnind, avu o tresărire, dar răspuse vesel, senin:
— Bine-ai făcut, fată. Bine... Ți-o lua așa.
— Și... știi?... azi la arlănză... doamnă — țartă-mă, am bătu-o pe muierea lu Cloamboc.
El izbucni într-un hohot de rîs, de-i dădura lacrimile din nou.
— Hai și mi-i spune cît mînc... că mi-i foame de-mi sar ochii... Tu, Floria? Da ce? Nu mai ești blîndă?
— Nu, răspuse ea, încet, privindu-l cu ochii negri, frumoși; ca de fată tină.

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

— Ce-i cu tine aici, mă?

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

DE PEȘTE HOTAIRE

O strălucită manifestare a frăției și prieteniei chino-sovietice

Marele miting de la Pekin

PEKIN 19 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a anunțat, cu prilejul vizitei la Pekin a lui K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., la 18 aprilie, pe stadionul orașului a avut loc un mare miting la care au participat 100.000 de oameni, reprezentanți ai

tuturor păturilor populației din capitala chineză. La ora 15 — ora locală — în loja centrală, pavazați cu drapelul de stat al U.R.S.S. și R. P. Chineză și-au făcut apariția în ovațiile furtivoase ale asistenței K. E. Vorosilov, Mao Tze-dun, președintele R. P. Chineze, Ciu De, vicepreședintele R. P.

Chineze, Liu Șao-ți, președintele Comitetului Permanent al Adunării Reprezentanților Popolari din întreaga Chină, Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat și alți conducători ai R. P. Chineze, și persoanele care îl însoțesc pe K. E. Vorosilov. Pin Cijen, președintele Comitetului Popular din Pekin, deschide mitingul.

Cuvîntarea tov. Pin Cijen

Astăzi noi, reprezentanți ai diferitelor cercuri din orașul Pekin — a spus Pin Cijen — ne-am întrunit în acest miting pentru a saluta pe reprezentanții marii noastre alianțe, pe tovarășii Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și pe ceilalți oaspeți scumpei sovietici. Pentru noi aceasta este o mare cinste și o mare bucurie.

al Uniunii Sovietice și al statului sovietic, binecunoscut poporului chinez și respectat de el. Uriașele succese ale poporului sovietic în opera de construire a socialismului și comunismului și de menținere a păcii generale — a spus mai departe Pin Cijen — reprezintă un puternic stimul pentru înaintarea noastră progresivă în întreaga lume în lupta pentru pace, democrație și socialism. Poporul chinez și-a însușit multe lucruri prețioase din bogata experiență a poporului sovietic.

Florile prieteniei chino-sovietice înfloresc pretutindeni pe întinderile nemărginite ale celor două țări ale noastre. Pe noi, locuitorii orașului Pekin, ca și pe întregul popor chinez ne bucură și ne însușesc aceste flori minunate ale prieteniei.

Cuvîntarea tov. K. E. Vorosilov

După ce a salutat pe locuitorii din Pekin adunați la miting K. E. Vorosilov a spus între altele:

Republici Democratice Germane, Republici Populare Mongole, Poloniei, României, Ungariei, Republicii Democratice Vietnam.

Chineze cu privire la restabilirea drepturilor ei legitime la O.N.U.

Știm că poporul chinez nutrește față de poporul sovietic o mare dragoste și sentimente de prietenie. Puteți fi încredințați, tovarășii, că poporul Uniunii Sovietice face de asemenea totul pentru ca colaborarea noastră puternică, prietenească, frățiască să devină și mai trănăie, pentru ca relațiile sovieto-chineze să se dezvolte și să se întărească în toate domeniile. Uniunea Sovietică a fost întotdeauna și rămâne în vești prieten și frate marilor Chine.

Ne unește marea lor — construirea societății comuniste. Iar un fel mare de naștere unei uriașe energii a marelui O dovadă a acestui fapt sînt marile succese ale țărilor socialiste, care cresc din an în an.

Prietenia și unitatea noastră — a spus în continuare K. E. Vorosilov — nu dau liniște imperialismului și presei lor. În repetele îndurări ei au încercat și încearcă să găsească vreo fisură în relațiile dintre Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste, în special între Uniunea Sovietică și China, pălăvrăgesc despre o „criză” în relațiile reciproce dintre țările socialiste. Declamările acestor călăuzitori de fisuri: Sforțările dv. sînt zadarnice, domnilor!

După ce a menționat victoriile strălucite obținute de poporul chinez, sub conducerea P. C. Chinez, tovarășul Vorosilov a spus:

Este evident pentru toți că după constituirea Republicii Populare Chineze, ca urmare a dezvoltării ei cu succes, a crescut fără precedent prestigiul Chinei pe arena internațională. Acum nici o problemă internațională importantă nu numai din Asia, ci și din întreaga lume nu poate fi rezolvată fără participarea Chinei.

Sîntem bucuroși că am avut fericirea să vizităm minunata dv. țară, să cunoaștem mai îndeaproape poporul dv. — mare, talentat și strîns unit. Mulțumim tuturor tovarășilor, cetățenilor ai Chinei, pentru primirea prietenească, adevărată frățiască și atenția acordată nouă.

Experiența acumulată de Republica Populară Chineză este o contribuție valoroasă la știința marxist-leninistă și este studiată cu atenție în Uniunea Sovietică.

Dar cererile agresive din Statele Unite ale Americii, orbite de ură față de poporul chinez, care s-a eliberat de jugul imperialismului, feudalismului și capitalismului birocratic, continuă cu o populație lovită de faimă și sărăcie. Această politică reacționară a imperialismului este însă sortită, fără îndoială, eșecului.

Mao Tze-dun se apropie de K. E. Vorosilov și îl îmbrățișează frățește. În numele locuitorilor orașului Pekin, Pin Cijen oferă lui Kliment Efreimovici drapelul de onoare și unetele daruri.

Am venit la voi — a spus în continuare K. E. Vorosilov — dîntro-țară care sărbătorește anul acesta 40 de ani de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și de la crearea primului stat socialist din lume. În decurs de 40 de ani Uniunea Sovietică, pășind pe căile neexplorate ale construirii socialismului, a învins uriașe dificultăți, înfruntînd de două ori cele mai distrugătoare războaie din istorie. Eroicii popor sovietic a învins însă toate dificultățile, a zdrobit complet hoarda de intervenționiști, precum și ale contrarevoluționiștilor, precum și ale contrarevoluționiștilor interne, și a transformat patria noastră într-o mare putere socialistă.

Primind drapelul, K. E. Vorosilov declară în ovațiile întregii asistențe că acesta va constitui un simbol al veșniciei prieteniei indestructibile frățiești dintre marile popoare ale Chinei și Uniunii Sovietice.

Tovarășii Vorosilov și Mao Tze-dun salută împreună pe reprezentanții maselor largi populare.

Un trecut mult timp de cînd Uniunea Sovietică a stat singură, ca o stîncă de granit, în mijlocul marii țărilor capitaliste.

Pe cea ce privește Uniunea Sovietică, ea sprijină pe deplin năzuința poporului chinez spre reunificarea Taiwanului cu întreaga patrie chineză, precum și cererea Republicii Populare

Tovarășii Vorosilov și Mao Tze-dun salută împreună pe reprezentanții maselor largi populare.

Am venit la voi — a spus în continuare K. E. Vorosilov — dîntro-țară care sărbătorește anul acesta 40 de ani de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și de la crearea primului stat socialist din lume. În decurs de 40 de ani Uniunea Sovietică, pășind pe căile neexplorate ale construirii socialismului, a învins uriașe dificultăți, înfruntînd de două ori cele mai distrugătoare războaie din istorie. Eroicii popor sovietic a învins însă toate dificultățile, a zdrobit complet hoarda de intervenționiști, precum și ale contrarevoluționiștilor, precum și ale contrarevoluționiștilor interne, și a transformat patria noastră într-o mare putere socialistă.

Un trecut mult timp de cînd Uniunea Sovietică a stat singură, ca o stîncă de granit, în mijlocul marii țărilor capitaliste.

Un trecut mult timp de cînd Uniunea Sovietică a stat singură, ca o stîncă de granit, în mijlocul marii țărilor capitaliste.

Realizarea unor acorduri în problema dezarmării depinde de S.U.A. și Anglia

Cuvîntarea lui Zorin la Asociația ziariștilor străini din Londra

LONDRA 19 (Agerpres). — TASS La 18 aprilie, V. A. Zorin, reprezentant al U.R.S.S. în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, a luat cuvîntul în cadrul dezbaterilor oferite de Asociația ziariștilor străini din Londra. La dezbateri au luat parte peste 170 de reprezentanți ai presei și ai ambasadelor și legațiilor mai multor țări.

marea de către state a angajamentului solemn de a nu folosi armele atomice și cu hidrogen, inclusiv arma rachetă și artileria atomică. Intrucît Uniunea Sovietică este gata să-și asume un astfel de angajament, lucrurile depind acum de Statele Unite și Anglia.

Eforturile Uniunii Sovietice — a spus V. A. Zorin — de a apropia pozițiile participanților la tratative, de a ține seama de punctul de vedere și de doleanțele partenerilor noștri și de a găsi o platformă comună care să constituie temelia acordului cu privire la dezarmare, constituie cea mai bună dovadă a bunăvoinței Uniunii Sovietice de a rezolva problema dezarmării.

Propunerile sovietice prevăd de asemenea înțelegerea producției de arme atomice și cu hidrogen. În această privință se ține seama și de propunerea guvernului Statelor Unite expusă în memorandumul său din 14 ianuarie 1957. Uniunea Sovietică este gata să accepte ca inițial să se interzică producția acestor arme, iar apoi ele să fie scoase din arsenalul statelor, distrugîndu-se stocurile existente.

Ținînd seama de faptul că în prezent peștele occidental nu sînt de acord ca armele atomice și cu hidrogen să fie interzise imediat și că stocurile lor să fie scoase din arsenalul statelor, am declarat că sîntem gata să pășim la o astfel de interzicere în etape consecutive.

Trucînd Uniunea Sovietică — a continuat V. A. Zorin — este gata să încheie imediat un astfel de acord cu privire la interzicerea sau cel puțin încetarea vremelnică a expedițiilor cu arme atomice și cu hidrogen, lucrurile depind acum de Statele Unite și Anglia.

Considerăm, a spus în continuare reprezentantul U.R.S.S., că un pas foarte important pe calea rezolvării problemei atomice l-ar constitui asigurarea

Trucînd Uniunea Sovietică — a continuat V. A. Zorin — este gata să încheie imediat un astfel de acord cu privire la interzicerea sau cel puțin încetarea vremelnică a expedițiilor cu arme atomice și cu hidrogen, lucrurile depind acum de Statele Unite și Anglia.

După demisia secretarului partidului social-democrat din Italia

ROMA 19 (Agerpres). — Din cauza serioaselor divergențe în rîndurile partidului social-democrat, Matteo Matteotti a hotărît să demisioneze din postul de secretar al partidului. În locul lui a fost ales Mario Tanassi.

Luînd cuvîntul la ședința conducerii partidului, care a avut loc la 17 aprilie, Matteoți a expus tezele raportului de demisie. El a anunțat că demisia sa este o consecință a divergențelor care apar în cadrul partidului și că el nu poate să continue în funcția de secretar al partidului.

conducerea partidului social democrat în vederea unificării celor două partide. În comunicatul se spune: „Conducerea partidului a luat cunoștință de demisia lui Matteo Matteotti din postul său de secretar al partidului social democrat în urma noului refuz de care s-a lovit propunerea sa de a pune capăt colaborării partidului social democrat cu guvernul. După acest refuz și după demisia lui Matteo Matteotti, condițiile necesare pentru unificare nu sînt încă realizate și în primul rînd, reducerea salariului real”.

Un comunicat se spune în încheiere: „Politica de unificare socialistă nu va putea intra pe calea cea bună decît dacă Congresul partidului social democrat va modifica pozițiile adoptate de actuala majoritate din conducerea partidului”.

Un comunicat se spune în încheiere: „Politica de unificare socialistă nu va putea intra pe calea cea bună decît dacă Congresul partidului social democrat va modifica pozițiile adoptate de actuala majoritate din conducerea partidului”.

Opinia publică din Iordania cere înlocuirea ambasadorului american

CAIRO 19 (Agerpres). — Comitetul iordanian pentru orientarea națională a cerut înlocuirea ambasadorului american la Amman. Comitetul a adresat primul ministru al Iordaniei, El Khalidi, un mesaj în care cere

înlocuirea ambasadorului american pentru a „menține securitatea populației, existența și independența lui și pentru a feri țara de comploturile și amestecul imperialismului”.

înlocuirea ambasadorului american pentru a „menține securitatea populației, existența și independența lui și pentru a feri țara de comploturile și amestecul imperialismului”.

Deschiderea Congresului Partidului Comunist din Marea Britanie

LONDRA 19 (Agerpres). — TASS La 19 aprilie s-a deschis la Londra cel de-al 26-lea congres național (extraordinar) al Partidului Comunist din Marea Britanie, la lucrările cărora participă 550 de delegați cu vot deliberativ. Congresul se desfășoară sub lozincile întăririi solidarității internaționale a clasei muncitoare, susținerii pentru pace, socialism și eliberarea

reșți, pentru pace, socialism și eliberarea rarea popoarelor din robia colonială. Deschidînd congresul, președintele Comitetului Executiv al partidului, Harry Pollitt, a dat citire apelului adresat delegaților de către William Gallacher, veteran al mișcării comuniste din Marea Britanie.

Raportul prezentat de J. Gollan

Caracterizînd actuala situație internațională, Gollan a relevat că eșecul agresivității împotriva Egiptului și al rebeliunii contrarevoluționare din Ungaria arată că „acum forțele păcii sînt superioare forțelor războiului”. Dar, după cum au arătat aceste evenimente, a spus Gollan, „ar fi o greșală fatală să se diminueze primejdia unui al treilea război mondial. Pacea poate fi menținută numai printr-o luptă activă, în care rolul principal revine poporului, mai ales clasei muncitoare organizate”.

reșți, pentru pace, socialism și eliberarea rarea popoarelor din robia colonială. Deschidînd congresul, președintele Comitetului Executiv al partidului, Harry Pollitt, a dat citire apelului adresat delegaților de către William Gallacher, veteran al mișcării comuniste din Marea Britanie.

Gollan a subliniat că înfrîngerea Angliei în războiul agresiv împotriva Egiptului a fost pentru ea „o învîțtură istorică. Ea a dovedit că mișcarea de eliberare națională nu mai poate fi înăbușată prin forță”. Totodată, un rezultat al eșecului agresivității, a spus raportorul, este doctrina Eisenhower. După ce a calificat această doctrină ca „primădie pentru pace în Orientul Mijlociu”, Gollan a declarat că „ea are totodată drept scop să acapareze pozițiile imperialiste ale Angliei în această regiune bogată în petrol”.

reșți, pentru pace, socialism și eliberarea rarea popoarelor din robia colonială. Deschidînd congresul, președintele Comitetului Executiv al partidului, Harry Pollitt, a dat citire apelului adresat delegaților de către William Gallacher, veteran al mișcării comuniste din Marea Britanie.

După ce a subliniat că principala sarcină este în prezent încetarea expedițiilor nucleare și interzicerea armelor nucleare, raportorul a criticat poziția conducerii partidului laburist care este în fond „imperialistă și antisovietică”, bazîndu-se pe sprijinirea N.A.T.O. și pe alianța cu America. „Adresăm partidului laburist, sindicatelor și mișcării cooperatiste, a declarat Gollan, chemarea să depună noi eforturi pentru a obține anul acesta în această problemă un acord internațional între marile puteri cu colaborarea deplină a Angliei”.

reșți, pentru pace, socialism și eliberarea rarea popoarelor din robia colonială. Deschidînd congresul, președintele Comitetului Executiv al partidului, Harry Pollitt, a dat citire apelului adresat delegaților de către William Gallacher, veteran al mișcării comuniste din Marea Britanie.

Trecînd la situația economică a țării, secretarul general al partidului comunist a relevat că pentru popor ea se caracterizează prin „povară uriașă a înarmărilor și a impozitelor, reducerea consumului popular și, în primul rînd, reducerea salariului real”.

reșți, pentru pace, socialism și eliberarea rarea popoarelor din robia colonială. Deschidînd congresul, președintele Comitetului Executiv al partidului, Harry Pollitt, a dat citire apelului adresat delegaților de către William Gallacher, veteran al mișcării comuniste din Marea Britanie.

Congresul Național al Partidului Comunist din Belgia

BRUXELLES 19 (Agerpres). — La 19 aprilie, în orașul Gand — important centru industrial din Belgia, s-a deschis cel de-al XII-lea Congres Național al Partidului Comunist din Belgia. La lucrările Congresului participă aproximativ 200 de delegați. La Congres asistă reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești țărănești din Franța, Cehoslovacia, Ungaria, Italia, Bulgaria, România, Polonia, R. D. Germană, Austria, Suedia, Olanda și alte țări.

reșți, pentru pace, socialism și eliberarea rarea popoarelor din robia colonială. Deschidînd congresul, președintele Comitetului Executiv al partidului, Harry Pollitt, a dat citire apelului adresat delegaților de către William Gallacher, veteran al mișcării comuniste din Marea Britanie.

După alegerea prezidiului, i s-a dat cuvîntul lui Ernest Burnelle, secretar al C.C. al Partidului Comunist, care a prezentat raportul de activitate a Comitetului Central.

reșți, pentru pace, socialism și eliberarea rarea popoarelor din robia colonială. Deschidînd congresul, președintele Comitetului Executiv al partidului, Harry Pollitt, a dat citire apelului adresat delegaților de către William Gallacher, veteran al mișcării comuniste din Marea Britanie.

Momente din istoria solidarității de luptă a oamenilor muncii din Franța și România

(Urmare din pag. 1-a)

lui Ferdinand de Hohenzollern, o parte însemnată a soldaților francezi a refuzat să participe și s-a unit cu muncitorii români greviști în cadrul unei demonstrații antimonarhice.

P. C. R. a fost tipărit de către Partidul Comunist Francez în cîteva zeci de mii de exemplare, care au fost lipite în toate fabricile, localurile muncitorești și gările din Franța.

simțit cît de năvalnice sînt suferințele și puterea muncitorilor organizați, a această mare familie proletară, care este patria și crezul meu, ca și al vostru. Vă aduc salutul fraților voștri de suferință și nădejdi din Franța, ale căror inimii sînt însuflețite de aceeași indestructibilă solidaritate și voință aprigă de luptă. Trăiască proletariatul român care este o secțiune bravă a proletariatului mondial!”

Era în 1924. Guvernul burghezilor și moșierimii din România loveau fără încetare în mișcarea muncitorească revoluționară. Presa comunistă era în mod practic interzisă, se țineau lanț arestărilor militanților comunisti și ale muncitorilor care îndrăzneau să se organizeze în sindacatele unitare.

Recunoștința pentru această manifestare de solidaritate organizată de Partidul Comunist Francez a fost exprimată astfel de către ediția ilegală a ziarului „Socialismul”: „P. C. R. a alinat despre marea publicitate dată în Franța apelului pe care Comitetul său Central l-a lansat în momentul în care reacțiunea amenința de a arunca partidul în afara de lege. Ajutorul moral pe care l-am primit astfel de la partidul nostru frate din Franța ne-a ajutat în lupta noastră să înfrîntăm loviturile terorii albe care de atunci a ilegalizat partidul nostru.”

În 1927, urma să vină în țară, pentru a depune într-unul din procesele întentate comunistilor, născutului militant comunist Marcel Cachin. La aflarea veștii despre sosirea lui Cachin în România, guvernul liberal asumat pe fașciști, care anunța manifestații cu caracter huliganic. Comisia Sindicatelor Unitare din România cheamă pe muncitorii săi de a roșii hotărîți acestor manevre, „să vină cu toții la gară în întîmpinarea unuia din cei mai scumpei reprezentanți ai luptei revoluționare, pentru a dovedi solidaritatea noastră cu muncitorimea franceză... Și ca un semn de luptă împotriva fascismului”.

Facsimilul unui articol din „Știința” ilegală (Nr. 27—28 din 1935) consacrat succesorilor Frontului Popular.

La 22 noiembrie 1925 a sosit în România, în fruntea unei delegații de militanți sindicali din Franța, marele scriitor antifascist Henri Barbusse. Sosirea acestei delegații a constituit pentru poporul nostru muncitor un sprijin politic eficace în condițiile valului de teroare ce se abătuse asupra sa. Muncitorimea din București a făcut o primire entuziastă delegației. În sala mare a sindicatelor unitare din str. Șelari a avut loc o adunare extrem de însuflețită. M. Gh. Vasilescu-Vasina, secretarul Comisiei Sindicatelor Unitare din București, a adresat oaspeților un călduros salut: „Muncitorimea din Capitală, în numele căreia am cinstea să vă vorbesc, vă exprimă profunda ei recunoștință și admirație pentru curajul ce-l aveți de a veni la noi în țară, spre a demasca, în fața întregii lumi civilizate și cinștite, fărâșelele ce se comit contra muncitorimii și a conducătorilor ei”. Marele scriitor francez, vădit emoționat, a răspuns cu cuvinte înflăcărâte, pătrunse de sentimente de solidaritate frățiască și fierbinte umanism socialist: „Am străbătut multe țări și o fiecare dată, prclutîndu-mi de m-am aflat, ca și în mijlocul vostru, am

dar tot Cachin nu a ajuns la București, fiind silit de autorități să se înapoieze de la frontieră.

letariat francez au urmărit cu viu interesele petrecute în februarie 1933 și au socotit că aceiași nevoi, care au determinat de attea ori în Franța pe muncitorii săi lupte pentru revendicările lor, au determinat în grevele lor și pe lucrătorii de la căile ferate romine. Proletariatul francez scotoșete de un interes vital pentru el luptele muncitorești care se desfășoară în România... Cerem așa dar eliberarea tovarășilor noștri!”

În adresa sa către Consiliul de Război, Henri Barbusse scria între altele: „Intelctualitatea lumii întregi urmărește cu deosebit interes vigurosă manifestare a purtătorilor de cuvînt al poporului, omni ai aflați pe banca acuzării. Prin cei muncitorii feroviari și exprimă voința hotărîită de a participa la lupta pentru dreptul la existență al tuturor și la lupta împotriva războiului. Sîntem solidari cu bravii noștri tovarășii, cu eroicii luptători ai poporului român, de care ne simțim mîndri”.

În inițiativa Partidului Comunist Francez o campanie puternică de protest s-a desfășurat atunci în întreaga Franța. La Consiliile de Război din București și Craiova au sosit numeroase moțiuni de protest împotriva procesului întentat luptătorilor cești și mesaje de solidaritate cu aceștia. Asemenea moțiuni și mesaje au fost trimise de muncitorii feroviari din Paris-Nord, de muncitorii din Noisy-Le-Grand, de secțiunea „Ajutorului Roșu Internațional” din arondismentul al 18-lea al Parisului etc. Tot în Franța au avut loc atunci multe demonstrații și mitinguri muncitorești în sprijinul muncitorilor din România. La 29 septembrie 1933 a avut loc la Paris, în fața legăției României, o manifestație a muncitorilor francezi, urmată de intervenția poliției.

În 1935—1936 cînd, față de ofensiva patronală și de creșterea pericolului fascist, luptele greviste ale muncitorimii și mișcarea antifascistă au continuat să se intensifice, guvernul român acționari ai țării au trecut la reprimări masive. Au fost trimiși în fața Consiliilor de Război zeci și sute de muncitorii, țărani săraci și intelectuali progresiști care s-au ridicat cu mult curaj împotriva măsurilor fasciste ale guvernului.

În anii ce au urmat proletariatul din România a sprijinit cu căldură lupta forțelor populare și democratice din Franța, în frunte cu P.C.F., împotriva fascismului și războiului. „Știința” nr. 12 din august 1938 a publicat un amplu și documentat articol despre ședința plenară a C.C. al P.C.F., articol însoțit de fotografiile principalilor raportori: Maurice Thorez și Gabriel Péri.

Facsimilul cărții poștale trimise de un grup de intelectuali din Strasbourg, pe adresa Legăției României la Paris, prin care cer eliberarea imediată a tuturor condamnaților în procesul conducătorilor luptelor ceteriste din 1933.

Perioada 1940—1944 a fost cea mai grea din istoria poporului francez. Oamenii politici ai marii burghezii franceze, urmașii lui Thiers și Trochu, care

Facsimilul cărții poștale trimise de un grup de intelectuali din Strasbourg, pe adresa Legăției României la Paris, prin care cer eliberarea imediată a tuturor condamnaților în procesul conducătorilor luptelor ceteriste din 1933.

Perioada 1940—1944 a fost cea mai grea din istoria poporului francez. Oamenii politici ai marii burghezii franceze, urmașii lui Thiers și Trochu, care

Perioada 1940—1944 a fost cea mai grea din istoria poporului francez. Oamenii politici ai marii burghezii franceze, urmașii lui Thiers și Trochu, care

Facsimilul cărții poștale trimise de un grup de intelectuali din Strasbourg, pe adresa Legăției României la Paris, prin care cer eliberarea imediată a tuturor condamnaților în procesul conducătorilor luptelor ceteriste din 1933.

Perioada 1940—1944 a fost cea mai grea din istoria poporului francez. Oamenii politici ai marii burghezii franceze, urmașii lui Thiers și Trochu, care

Perioada 1940—1944 a fost cea mai grea din istoria poporului francez. Oamenii politici ai marii burghezii franceze, urmașii lui Thiers și Trochu, care